

DİSK, TÖB-DER, TMMOB, TÜM-DER, TÜTED, TÜS-DER GENEL BAŞKANLARI YAPTIKLARI ORTAK BASIN AÇIKLAMASINDA ÖNÜMÜZDEKİ DÖNEMİ DEĞERLENDİRDİLER:

KIYIMLARA SÜRGÜNLERE İŞTEN ÇIKARTMALARA ANTİDEMOKRATİK BASKILARA FAŞİST SALDIRILARA KARŞI

İŞYERLERİNDE TÜM ÇALIŞANLARIN GÜÇ VE EYLEM BİRLİĞİ

- EMPERYALİST-KAPİTALİST SİSTEMİN DAYATMALARINA TESLİM OLMUŞ, TEKELCİ SERMAYENİN ÇIKARLARINI KOLLAMIŞ, FAŞİZME KARŞI MÜCADELEDE TUTARSIZ DAVRANMIŞ ECEVİT HÜKÜMETİ, EMEKÇİ KİTLELERİN SINIRLI DESTEĞİNİ DE YİTİREREK İKTİDARDAN ÇEKİLMEK ZORUNDA KALMIŞTIR.

- EMPERYALİZM VE EGEMEN-SÖMÜRÜCÜ SINIFLARIN, İŞÇİ VE EMEKÇİLERİ YOKSULLUĞA, İŞSİZLİĞE, EZİLMEYE MAHKUM EDEN, İNSANCA YAŞAMLARINI ENGELLEYEN KAPİTALİST SÖMÜRÜLERİNİ SÜRDÜREBİLMEK İÇİN DAYATTIKLARI BASKI-GERİCİ PROGRAMIN UYGULAYICISI YENİ DEMİREL İKTİDARI BİR SALDIRI İKTİDARIDIR.

- ÜRETİMİN TÜM ALANLARINI DENETLEYEN İŞÇİ VE EMEKÇİLER, SALDIRI VE BASKILARA İŞYERLERİNDEN BAŞLAYARAK OLUŞTURACAKLARI GÜÇ VE EYLEM BİRLİĞİ İÇİNDE GENE ÜRETİM ALANLARINDAN CEVAP VERECEKLERDİR.

EGEMEN-SÖMÜR
SALDIR
ÜRETİM A
GÖĞÜS

DİSK Genel Başkanı **Abdullah Baştürk, TMMOB** Genel Başkanı **Teoman Öztürk, TÖB-DER** Merkez Yürütme Kurulu Üyesi **Tekin Üstün TÜMDER** Genel Başkanı **Nizamettin Barış, TÜTED** Genel Başkanı **Aykut Göker, TÜSDER** Genel Başkanı **Hasan Fehmi Mavi** "Hükümetin Programı ve Uygulamaları konusunda **6. Aralık 1979** tarihinde ortak bir açıklama yapmışlardır. **Açıklama aynen şöyledir.**

İçinde yaşadığımız ekonomik, toplumsal ve siyasal koşullar işçi ve emekçiler açısından her geçen gün ağırlaşmaktadır. Hayat pahalılığı dayanılmaz boyutlara ulaşmış, işsiz sayısı 4 milyona yaklaşmıştır. Temel ihtiyaç maddelerinin fiyatları ve konut kiraları artarken, gerçek ücret ve maaşlar düşmektedir. Yoklar ve kuyruklar sürmektedir.

İşten toplu çıkartmalar, lokavtlar, grev ertelemeleri, grev engellemeleri birbirini izlemektedir.

Sıkıyönetim koşullarında demokratik hak ve özgürlükler daha da kısıtlanmak istenmektedir. Sıkıyönetim ilânı gerekçesi ile ilgisi olmayan, mesleki toplantılar dahil her faaliyet izne bağlanmıştır. Sendikalar, meslek örgütleri, demokratik kitle örgütleri basılmakta, çalışmaları çeşitli biçimlerde engellemekte, yöneticileri tutuklanmakta, örgütler kapatılmaktadır.

Emperyalizm ve uzantısı egemen, sömürücü sınıflarca beslenen ve yönlendirilen faşist odakların, gerici güçlerin giriştiği saldırı, cinayet ve tertipler artmaktadır. Hergün bilim adamları, hukukçular, öğretmenler, öğrenciler, köylüler, teknik elemanlar, memurlar, işçiler öldürülmektedir. Faşist örgütlenmenin üzerine gidilmemekte, zaman zaman ortaya çıkan bağlantıların açıklanması engellenmektedir. Yakalanan bazı faşist caniler faşist örgütlenmenin kamu görevlileri arasındaki yandaşları aracılığı ile kaçırılmaktadır.

Ancak, bütün bu baskı, faşist saldırı, toplu kırım ve sindirme girişimlerine rağmen, işçi ve emekçi kitlelerin, öğrencilerin, aydınların direnci kırılamamış demokratik güç ve örgütlerin mücadelesi durdurulamamıştır.

Üniversite öğrencilerini bombalı saldırılarla topluca katletmek isteyen faşistler ve onları yönlendiren egemen, sömürücü sınıflar 20 Mart 1978'de **"Faşizme İhtar Eyleminde"** işçi sınıfı ve emekçileri, demokratik öğrenci hareketi ile omuzomuza karşılarında bulmuşlardır.

Gelir farklılıkları yaratarak emekçileri böleceklerini, yan ödeme uygulamaları ile teknik elemanları oyalayacaklarını umanlar 19 Eylül 1979'da mühendis ve mimarların **"Bir Günlük İş Bırakma Eyleminde"** işçilerin, memurların, öğretmenlerin teknik elemanların yanında yeraldığını görmüşlerdir.

Emekçilerin toplu sözleşmeli-grevli sendikalaşma hakkını gözardı edip, başta TÖB-DER olmak üzere demokratik kitle örgütlerini düzen içinde eritmeye, ehliletirmeye uğraşanlar eğitim emekçilerinin büyük kitlesinin kararlı tavrı karşısında gerilemişlerdir. TÖB-DER'e karşı yasa-dışı uygulama ve baskıları yoğunlaştırdıklarında, 29 Eylül 1979 Bursa Mitinginde öğretmenleri bir kez daha kitle halinde katletmek istediklerinde, gene işçi ve emekçilerin eylemli desteğinde öğretmenlerin **"Bir Günlük Yas Eylemine"** tanık olmuşlardır.

Kısacası, egemen-sömürücü sınıflar tüm baskı ve saldırılarına karşın işçi sınıfımız ve emekçi kitlelerin bilinçlenme ve örgütlenme süreçlerini engelleyememişlerdir.

Bu koşullarda, emekçilerin de desteğini alarak işbaşına gelen Ecevit iktidarı sorunları emperyalist-kapitalist sistem içinde kalarak çözmeye çalışmış ve tekelci burjuvazinin istekleri ile çakışan IMF dayatmalarına teslim olmuştur.

Ecevit iktidarı, tüm çalışanlara grevli-toplu sözleşmeli sendikalaşma hakkının tanınması istemini gözardı ederek, emekçileri katsayı ve yanödeme oyunları ile oyalamaya girişmiştir.

Ecevit iktidarı **"sağa da sola da karşıyız"** yaklaşımı içinde kimlikleri artık açıkça belirlenen faşist örgüt ve odakların üzerine gitmemiş, faşizme karşı mücadeleyi birkaç faşistin yakalanmasına ve faşist hareketin düzen sınırları içine çekilmesi çabalarına indirgemiştir.

Ecevit iktidarı Sıkıyönetimin ilân gerekçeleri dışında uygulamaları karşısında sürekli susmuş, **"güleryüzlü sıkıyönetim"** sözleri ardında sendikaların, meslek örgütlerinin, demokratik kitle örgütlerinin aranması, kapatılması, yöneticilerinin tutuklanması konularında en azından duyarsız kalmış, çoğu kez bu tür uygulamaları demokratik güçler karşısında tehdit unsuru olarak kullanmış, bu uygulamalara ön ayak olmuş ve özendirmiştir.

Ecevit iktidarı döneminde TÖB-DER merkez yöneticileri tutuklanmış, TÜS-DER gibi meslek örgütleri, gençlik örgütleri, demokratik kitle örgütleri kapatılmıştır.

Ecevit iktidarı kazanılan ekonomik çıkarlar ve demokratik hak ve özgürlüklerin genişletilmesi yerine, bu hakları daha da sınırlayan, askıya alan ve bugün gündeme gelen baskı yasası tasarılarını hazırlamıştır.

1 Mayıs 1979'un İstanbul'da 1 Mayıs Alanında kutlanması engellemenin başını çekmiş, 1 Mayıs'ın anlamını çarpıtmaya çalışmış, DİSK yöneticilerinin ve aralarında siyasal parti ve demokratik kitle örgütü yöneticilerinin bulunduğu çok sayıda kişinin tutuklanmasına önayak olmuştur. Doğu ve Güneydoğu'daki emekçi halk üzerinde sürdürülen ırkcı-şoven baskıların ve zulmün yoğunlaştırılmasına gözyummuştur.

İktidarda bulunduğu sürece emperyalist-kapitalist sistemin dayatmalarına teslim olmuş, tekelci sermayenin çıkarlarını kollamış, faşizme karşı mücadelede tutarsız davranmış olan Ecevit hükümeti, emekçi kitlelerin sınırlı desteğini de yitirerek, 14 Ekim, Ara Seçimlerinin ardından çekilmek zorunda kalmıştır.

Bu ortamda, emperyalizm ve egemen-sömürücü sınıfların, işçi ve emekçileri yoksulluğa, işsizliğe, ezilmeye mahkum eden, insanca yaşamalarını engelleyen kapitalist sömürülerini sürdürebilmek için dayatıkları baskıcı-gerici programı uygulamak üzere Demirel hükümet kurmayı üstlenmiştir. Bu anlamda yeni Demirel iktidarı, bir **SALDIRI İKTİDARI**'dır. İktidarın bu saldırgan niteliği Demirel'in güvenoyu öncesi demeçlerinden, programdan ve uygulamalardan açıkça anlaşılmaktadır.

Siyasal iktidar, emperyalist-kapitalist sisteme bağımlılıktan ve ekonominin çarpık kapitalist yapısından kaynaklanan bunalımın yükünü işçi ve emekçi kitlelere yüklemek için saldıracaktır. Siyasal iktidar, emperyalizmin ve burjuvazinin kendi kârlarını en yüksek düzeye çıkarmalarını sağlamak için, dışı bağımlılığı pekiştirmek için saldıracaktır.

Siyasal iktidar, giderek ağırlaştıracağı çalışma ve yaşam koşullarını karşısında işçi sınıfımız ve emekçi kitlelerin toplumsal muhalefetini bastırmak, direnişini kırmak için saldıracaktır. Siyasal iktidar, kazanılmış demokratik hak ve özgürlükleri yoketmek, demokratik güçlerin mücadelesini ezmek, demokratik örgütlüğü dağıtmak için saldıracaktır. Siyasal iktidar, işçi ve emekçilerin sosyalist bilince kavuşmasını önlemek, işçi sınıfımız öncülüğünde emekçi halkımızın sömürüsüz ve baskısız bir toplum yolundaki siyasi mücadelesini yoketmek için saldıracaktır. Siyasal iktidar, baskı ve gericiliği sürekli kılmak, suskunluğu yaygınlaştırmak amacı ile devlet kadrolarına faşistleri yerleştirmek için saldıracaktır.

Hükümet programının eksenini, Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu'nun (TİSK) Demirel'e görev verilmesinin hemen ardından yayınladığı, 1930'ların Faşist Almanya'sına benzer bir toplum özlemini yansıtan açıklamasındaki görüşler oluşturmaktadır.

Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu'nun bildirisinde, sıkıyönetimin müdahale ve yönlendirme olmaksızın sürdürülmesi, derneklerin ve sendikaların birer tabela örgütü haline sokulması, memurlara

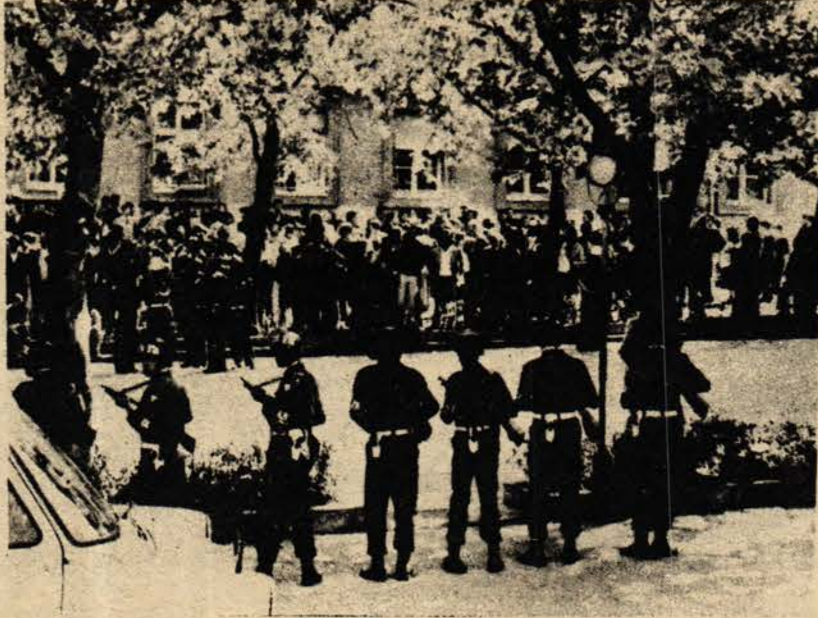
sendika hakkının verilmemesi, toplu sözleşme sisteminin grup sözleşmeleri ile sınırlandırılması, ücretlerin dondurulması, kıdem tazminatlarının bir tavanla sınırlandırılması, toplantı ve gösteri yürüyüşlerinin engellenmesi, DGM'lerin yasalaşması, çalışma hayatı ile ilgili yasaların bütünüyle kendilerinden yana olmasını sağlayacak biçimde değiştirilmesi, devlet kadrolarından ilerici ve demokrat unsurların ayıklanması istenmiştir. Tüm bu istekler Hükümet Programına aynen yansımıştır.

Program, ekonomik yaşamın tüm alanlarını ve işlerini, egemen sınıfların, yani tekelci burjuvazinin, büyük tüccarların, büyük toprak sahiplerinin çıkar ve ihtiyaçları doğrultusunda düzenlemeyi ve yürütmeyi amaçlamaktadır.

Program, ekonomik toplumsal sorunların nedeni olan dışa bağımlı ve çarpık kapitalizmi, hem iç hem de dışa dönük yönleri ile bir sistem olarak açıkça savunmaktadır. Bu doğrultuda programın çeşitli bölümlerinde: "vatandaşın teşebbüs hakkına son veren ve çalışma alanını daraltan işlerden devletin çekileceği", bir kaç istisna dışında fiyat denetiminin kaldırılarak piyasa mekanizmasının serbestçe işlemesine müsaade edileceği, "yabancı sermaye akışını yavaşlatan ya da durduran bürokratik engellerin kaldırılacağı", uluslar-

ÜCÜ SINIFLARIN
I İKTİDARINI
ALANLARINDA
SLEYECEĞİZ

ırası mali kuruluşlar ve AET ile ilişkilerimizin ;eliştirileceği, dış politikada taahhütlere sadık kalınacağı, 4. BYKP'nın değiştirileceği belirtilmiştir.

?rogram, son üç yıldır yaşanan enflasyon ile "Köylü, nemur, emekli, dul, yetim, emekli işçi, esnaf ve küçük ;anaatkâr, devletin maaş bağladığı ihtiyar ve gaziler, naluller"in zor duruma düştüklerini kabul eder ;örünmekte, ancak herhangi bir çözüm yolu gösterme- nektedir. Öte yandan, programda, işveren çevreleri- ıin iddialarına uygun olarak, işçi ücretleri, fiyat ırtışlarının nedeni olarak gösterilmek istenildiğinden şçiler enflasyondan zarar görenler arasında sayılma- naktadır. Oysa, işçilerde, grevli-toplu sözleşmeli endika hakkından yoksun memurlar kadar olmasa da enflasyondan büyük zararlar görmüşler ve gerçek icretleri son iki yılda düşmüştür. Programda fiyat ırtışlarından işçi ücretlerinin sorumlu tutulması şçilere ve sendikalara karşı baskıcı ve yasaklayıcı bir utum izleneceğinin açık bir kanıtıdır. Aynı tutumun ɔuçları programın başka yerlerinde de görülmektedir. ?rogramda "emeğin sermayeye, sermayenin emeğe ahakkümü yerine, hakkaniyet içinde uzlaşması ağlanacaktır", "çalışanların el emeğinin ve alın erinin korunması Devletin teminatı altındadır," enilerek, açıkça işçilerin ve emekçilerin çıkarları ve hakları için kendi sendikaları ve örgütleri aracılığı ile mücadele etmelerinin engelleneceği belirtilmektedir.

Hükümet Programında enflasyonu durdurmak için "ekonomik hayatı felce uğratmayacak, büyümeyi durdurmayacak, Devletin bütçesini ve diğer giderleri- ni sağlam kaynaklardan finanse edecek, doğru iktisadi ve mali politikaları da içine alan bir istikrar programının ciddiyet ve samimiyetle uygulanacağı" söylenmekle beraber, bu programın içeriği hakkında hiçbir somut öneri ya da önlemden sözedilmemektedir. Açıktır ki, bu konuda IMF ve diğer emperyalist kuruluşları ve varılmış ve varılacak olan anlaşmalar belirleyici olacaktır.

Programda enflasyon konusuyla da ilgili en somut ekonomik öneri, asgari ücretin vergi dışı bırakılacağı hususudur. Anımsanacağı üzere, bu öneri görünüşte düzenin bütün siyasal partileri tarafından benimsen- miş olmasına rağmen yasalaşması gene aynı partilerin savsaklaması ve engellemesi ile önlenmiştir. Bu nedenle düzen partilerinin kurduğu her hükümette olduğu gibi, bu konunun Demirel hükümetinin de programında aldatıcı bir unsur olarak yer alması doğaldır. Ancak, asgari ücretin vergi dışı bırakılması ile hazineye yaklaşık 80 milyar liralık bir gelir kaybına neden olacağı bilinmesine rağmen bütçe tasarısında bunu karşılayan bir ödenek bulunmaması hükümetin gerçek niyetinin oyalama olduğunu kısa zamanda ortaya çıkarmıştır.

Hükümet Programının en açık ve somut önerileri işçi ve diğer emekçi sınıfların yükselen sosyalist bilinçlenme ve örgütlenme süreçlerini engellemek için demokratik hak ve özgürlüklere getirilmek istenen kısıtlamalarla ilgili bölümünde bulunmaktadır. Gerçekten, programda bu konu ile ilgili olarak alınacak fiili önlemler ve özellikle çıkarılacak baskı yasaları teker teker sayılmışlardır.

Hükümet Programına göre: Fevkalâde Haller Kanunu, Güvenlik Mahkemeleri Kanunu, Ceza ve Usul Kanunlarında, özellikle toplu suçlarla ilgili değişiklikler, Sendika ve Dernekler Kanunlarında, bu kuruluşların faaliyet alanlarını daraltıcı değişiklikler, İl İdaresi Kanununda valilerin yetkilerini arttırıcı biçimde değişiklikler, Emniyet Teşkilâtı konusunda, polisler üzerindeki disiplini arttırıcı değişiklikler, Polis Vazife ve Selahiyet Kanununda değişiklikler yapılacaktır.

Ayrıca, varolan anti-demokratik yasaların; yasaklamaların daha şiddetli bir biçimde uygulanacakları da programın çeşitli yerlerinde belirtilmiştir. Bütün bu fiili ve yasal baskı önlemlerinin nasıl bir anlayışla ve toplumun hangi kesimlerine karşı uygulanacağını program açıkça belirtmektedir. Baskı önlemlerinin hedefi işçi sınıfı ve emekçilerdir.

Emperyalizm ve burjuvazinin isteği üzerine kurulan Demirel İktidarı sermayenin varlık nedenine uygun biçimde işçi sınıfımız ve emekçileri sömürmek ve bu sömürüyü sürdürebilmek için işçi ve emekçileri politik ve ideolojik baskı altında tutmayı hedeflemektedir. Demirel iktidarının bu amacına bulduğu örtü ve gerekçe de "şiddet olaylarının" önlenmesi, "can ve mal güvenliğinin" sağlanması, "bölücülüğe karşı milli bütünlüğün" korunmasıdır.

Bu gerekçe ile demokratik mücadeleyi durdurmayı, örgütlülüğü dağıtmayı, ırkçı, şoven uygulamaları yaygınlaştırmayı amaçlayan anti-demokratik baskı yasalarına boyun eğmeleri işçilerden ve emekçi kitlelerden istenemez.

Çünkü faşist şiddetin boy hedefi haline gelenler, faşist saldırı ve baskılarla can ve mal güvenliklerini yitirenler, milli bütünlük adına daha çok ezilen ve sömürülenler, demokratik örgütler ve onların işçi, emekçi üyeleridir.

Çıkarılmak istenen baskı yasaları ile "anarşi" diye tanımlanan faşist saldırı ve terörün tek bağıntısı, bu faşist saldırılar karşısında işçi ve emekçilerin, demokratik güçlerin savunma imkânlarının yokedilmesi olacaktır.

Özetle, Demirel iktidarının programı, bütün yönleriyle burjuvazinin programıdır ve ağırlık noktasını da anti-demokratik yasalar ve aynı yöndeki uygulama önerileri oluşturmaktadır. Bu kimliği ile siyasal iktidare egemen-sömürücü sınıfların özlemini yansıtan geniş tabanlı ya da bir ara rejimin işlevini yüklenmiş bulunmaktadır. Egemen-sömürücü sınıfların sözcülerinin tavırları, güven oylaması sırasında hükümetin Millet Meclisinden sağladığı yaygın destek, CHP'nin "Devletin sürekliliği" açısından izleyeceğini söylediği ılımlı muhalefet politikası ve ilk baskı, kıyım uygulamaları karşısındaki suskunluğu bu durumun açık kanıtlarıdır.

Demirel iktidarının bu işlevinin ve saldırgan niteliğinin belirtileri, aşağıda birkaç örneğini sıraladığımız ilk 24 günkü uygulamalarında açıkça ortaya çıkmıştır.

Çalışma Bakanlığına getirilen Cahti Erdemir daha Bakanlık yetkilileriyle gereken görüşmeleri bile yapmadan, işyerlerindeki yetkili sendikanın belirlenmesinde uygulanan ve tek kesin çözüm yolu "referandum" için olumlu bir adım olan "durum saptaması" genelgesini yürürlükten kaldırmıştır.

(Devamı Arka Sayfada)

(Baştarafı İç Sayfada)

Milli Eğitim Bakanlığında atama işlemleri ve soruşturma sonuçları geriye doğru iptal edilerek 20 bin öğretmen belirsizliğe, açlığa mahkum edilmiştir.

Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığında gündelik işlerin yapılmasını bile engelleyecek düzeyde toplu kıyımlar ve sürgünler yapılmıştır.

YSE - İş Sendikasının yasalara uygun olarak bağıtladığı toplu iş sözleşmesi Köy İşleri ve Kooperatifler Bakanınca tek taraflı feshedilmiş, yargı organı kararları hiçe sayılarak işyerlerinde üyesi kalmamış faşistlerin denetiminde bir sendika ile toplu iş sözleşmesi imzalanmıştır.

Seçimle göreve gelmiş İller Bankası Müdürler Kurulu üyesi yasal hiçbir dayanak olmadan görevden alınmıştır.

Ankara Belediyesi'nin okullar aracılığıyla gerçekleştirdiği parasız yardımcı eğitim kitapları dağıtımı durdurulmuştur.

Madenlerin Kamu İşletmelerine devrine ilişkin kararnamenin uygulanması durdurulmuştur.

Yeni atanan Vali Kayseri'de faşist kitle katliamı girişiminde, insanlık düşmanı faşistleri, "vatanseverler" diye nitelendirerek desteklemiş, olayların yaygınlaşmasına neden olmuştur.

Emperyalizm ve egemen- sömürücü sınıflar işçi ve emekçileri sınırsız biçimde sömürebilecekleri dikensiz bir gül bahçesi istemektedirler. Bunu sağlamak için bugüne kadar faşist odaklar ve gerici güçler aracılığıyla gerçekleştirdikleri cinayetlere, toplu kıyımlara, tertiplere, tüm fiziksel ve ideolojik saldırılara şimdi siyasal iktidarın baskı ve saldırıları da eklenmiştir.

Siyasal iktidarın yaklaşımı ve uygulamaları önümüzdeki günlerde emekçi kitlelere, siyasal görüşlerinin ötesinde, üretimdeki yerleri nedeniyle, işçi ve emekçi oldukları için, daha çok çalışmaları daha az kazanmaları için saldırılacağını göstermektedir. Bu saldırı ve baskılar işyerlerinde ortaya çıkmıştır. İşten çıkartma, kıyım, sürgün, faşist şiddet biçiminde öncelikle işyerlerinde somutlaşacaktır. Anti-demokratik baskı yasaları ile işçi ve emekçilerin örgütlenmeleri dağıtılarak bu saldırı ve baskılar sürekli kılınmak istenecektir.

Kapitalist sömürünün ortak hedefi olan işçiler, memurlar, sağlık personeli, teknik elemanlar, öğretmenler yakın geçmişte açlığı, yoksulluğu, işsizliği, kıyımları, sürgünleri, faşist saldırıları paylaşmışlar, ekonomik-demokratik örgütlülüklerini koruyarak, direnişlerini kararlılıkla sürdürerek bu baskılara karşı koymuşlardır.

Üretimin tüm alanlarını denetleyen işçi ve emekçiler yeni saldırı ve baskılara karşı, en küçük üretim birimleri işyerlerinden başlayarak, geçmiş deneylerinin ışığında örgütlenmelerini pekiştirerek, dayanışma ve birliklerini geliştirerek mücadelelerini sürdüreceklerdir. İşçi ve emekçiler karşılığı ödenmeyen çalıştırmaya karşı çıkacaklardır. Örgütlenmelerinin dağıtılması girişimlerine, suskunluğa itilme çabalarına üretim alanlarından, fabrikalardan, tarlalardan, barajlardan, rafinerilerden, hastahanelerden, okullardan yasal haklarını kullanarak cevap vereceklerdir.

Biz sendika ve meslek örgütleri Genel Başkanları olarak, işçi ve emekçi kitlelerden oluşan üyelerimize ve örgütlerimize yönelen saldırı uygulamaları ve girişimleri konusunda kamuoyunu bilgilendirme ve ilgilileri uyarma görevimizi yerine getiriyoruz.

Bu saldırı ve baskılar karşısında tek güvencenin işçi ve emekçilerin işyerlerinden başlayarak oluşturacakları güç ve eylem birliği olduğunun bilinci ile üyelerimizi bu yönde yasal haklarını kullanacakları uzun, soluklu ve kararlı bir mücadeleye hazırlanmaya çağırıyoruz.

DİSK Genel Başkanı
Abdullah **BAŞTÜRK**

TÜTED Genel Başkanı
Aykut **GÖKER**

TÜM-DER Genel Başkanı
Nizamettin **BARIŞ**

TÖB-DER MYK Üyesi
Tekin **ÜSTÜN**

TMMOB Genel Başkanı
Teoman **ÖZTÜRK**

TÜS-DER Genel Başkanı
Hasan Fehmi **MAVİ**

DİSK'in Sesi, Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu adına Sahibi: **Abdullah BAŞTÜRK.** Yazıişleri Müdürü: **Tevfik BİLGİN** Dizgi: **DİSK Kompugrafik Servisi.** Baskı: **EM-AŞ Web Ofset Tesisleri** Sayı: **12** Baskı Tarihi: **15.12.1979**

SENDİKAL BİRLİĞİ VE ÖRGÜT İÇİ DİSİPLİNİ YARATICI BİÇİMDE PEKİŞTİRMEK

ANTİ-FAŞİST, ANTİ-EMPERYALİST, ANTİ ŞÖVENİST GÜÇLERİN SÜREKLİ VE KALICI EYLEM BİRLİĞİNİ OLUŞTURMAK.

İŞÇİ SINIFININ SİYASAL HAREKETİNİN BİRLİĞİNİ SAĞLAMAK YOLUNDA ÖNEMLİ BİR ADIM.

DİSK BÖLGE TEMSİLCİLERİ MECLİSLERİ TOPLANIYOR

■ ÖRGÜTÜMÜZÜ VE TÜM DEMOKRASİ GÜÇLERİNİ HEDEF ALAN EGEMEN SINIFLARIN SALDIRISI KARŞISINDA İZLENECEK MÜCADELE YÖNTEMLERİ BELİRLENECEK

■ TABANIN GÖRÜŞ VE ÖNERİLERİ ALINACAK

"Ekonomik ve toplumsal bunalımın giderek derinleştiği günümüzde egemen sınıflar başta işçi sınıfımız olmak üzere tüm emekçilere karşı her alanda yeni bir saldırı başlatmanın hazırlığı içindedirler.

"11 yıla yakın bir süre ülkenin siyasal yönetiminde tek başına söz sahibi olan AP, eski MC ortaklarının desteğinde azınlık hükümeti biçiminde yeniden iktidar olmuştur. 14 Ekim seçimlerinden AP azınlık iktidarının kuruluşuna kadar geçen süre içinde ortaya çıkan siyasal gelişmeler kişi hak ve özgürlüklerine, temel özgürlüklere yönelik saldırının boyutlarını ortaya koymuştur. AP azınlık iktidarının programı işçi ve emekçilere yönelik saldırının çerçevesini net bir biçimde çizmektedir. AP azınlık hükümeti, işçilere,emekçilere daha çok yokluk, daha çok baskı, işverenlere, patronlara ise daha çok kâr, daha çok sömürü vaad etmektedir.

AP azılık iktidarının kurulmasından önce Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu (TİSK), Türkiye Sanayi ve İşadamları Derneği (TÜSİAD), sanayi, ve ticaret burjuvazisinin diğer örgüt ve bireyleri kıs ve uzun vadeli istemlerini açıklamışlardır. İşverenler bu açıklamalarında zaten kısıtlı olan demokratik hak ve özgürlüklerin daha da kısıtlanmasını, ücretlerin dondurulmasını, çalışma hayatı ile ilgili yasaların yeniden düzenlenmesini, sendikal hakların yok edilmesini istemişlerdir. İşverenlerin tüm bu istemlerini AP azınlık hükümeti programının özünü oluşturmuştur.

"AP azınlık hükümetının programında: Dernekler Yasası, Sendikalar Yasası, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Yasası, Polis Vazife ve Selahiyetleri Yasası, Devlet Memurları Yasası gibi yasalarda hak ve özgürlükleri daha da kısıtlayıcı yönde değişiklik yapılması yer almıştır. Ayrıca bağımsız yargı ilkesini yok edici Devlet Güvenlik Mahkemeleri yasa taslağı parlamento gündemine getirilmiştir. Olağanüstü Haller Yasası adı altında hazırlanan "Polis devleti rejimi" getirmeyi amaçlayan tasarı da yasalaştırılmak istenmektedir. Böylelikle emperyalizme bağımlı kapitalist sistem içine girdiği açmazlardan kurtulmak için Anayasaya, Demokratik Hukuk devleti ilkelerine ve İnsan Hakları Evrensel Beyannamesine aykırı, zorba, bir polis devleti yönetimi oluşturmaya hazırlanmaktadır.

"Hükümet programında ayrıca, çalışma yaşamında zaten işverenlerden yana olan maddelerin daha da anti-demokratikleştirilmesi, kıdem tazminatına kesin bir sınırlama getirilmesi gibi işçi ve emekçiler aleyhine birçok önlem yer almaktadır.

"Diğer yandan emperyalizm ve işbirlikçilerince desteklendiği ve himaye gördüğü artık iyice bilinen faşist odakların saldırı ve cinayetleri giderek artmakta, yaygınlaşmaktadır. Bireysel ve toplu öldürmeler ayrım yapmadan toplumun demokrasiden yana tüm güçlerine artan bir hızla yönelmektedir. Görünen odur ki, tek merkezden yönetildiği anlaşılan bu tür saldırı ve cinayetler demokratik hak ve özgürlüklerin hükümet programında öngörülen biçimde tırpanlanabilmesine uygun bir ortam yaratmayı amaçlamaktadır.

"Hükümet programından ve hükümet üyelerinin açıklamalarından sömürü ve baskıyı artıracak tüm yöntemlerin hızla uygulamaya konulacağı, bu uygulamalar için gerekli yasal değişikliklerin yapılacağı anlaşılmaktadır. Hükümet ilk iş olarak devletin çeşitli kademelerinde çalışan memurlar arasında büyük bir kıyım başlatmış, 67 ilin valisini değiştirmiş, kamu kuruluşlarının yönetim kadrolarına kendi yandaşı ve faşist eğilimli kişileri atamaya başlamıştır. KİT'lerde ve Tarım Satış Kooperatiflerinde işçi ve yönetici düzeyinde büyük bir tasfiyenin hazırlıkları yapılmaktadır.

"AP azınlık hükümetince hazırlanan 1980 mali yılı bütçe tasarısı hükümet programına ve işveren örgütlerinin istemlerine uygun olarak işçi ve emekçilerin sırtına yaşanmakta olan bunalımın yüklerini daha da fazla bindirici niteliktedir. Maliye Bakanlığının da açıkladığı gibi fiyat artışlarının % 70'i bulması beklenmektedir. Bu 5 bin lira aylık alan bir işçinin satın alma gücünün 1500 liraya düşeceği anlamına gelmektedir. Bütçe tasarısı ile memur maaşlarına yapılması öngörülen artış, bu durum karşısında bir artışı değil düşüşü ifade etmektedir.

"Böyle bir ortamda işçi sınıfımızın demokratik sınıf ve kitle sendikaları ilk hedef olarak seçilmiştir. Sınıf sendikacılığını yok etmek için "Sendikalar siyaset yapıyor" biçimindeki demagojilerle sendikal hak ve özgürlükleri kısıtlamaya girişeceklerdir. Yetkili sendikanın belirlenmesinde referandum yerine sarı sendikacılığı teşvik eden her türlü yöntem geliştirilecek, AP,MHP, MSP güdümlü sözde sendikalara taban oluşturulacak, grev hakkı sınırlanacak, işyeri sözleşmelerinin yerine tek tip işkolu sözleşmesi getirilmek istenecek, sözleşme kapsamları iyice daraltılacaktır. Asgari ücretin daha uzun süreli saptanması, kıdem tazminatına kesin sınırlar getirilmesi, işçilerin kazanılmış çeşitli haklarının yok edilmesi saptadıkları ilk hedeflerdir."

"Özetlemek gerekirse, işçi sınıfımız ve emekçi halkımız egemen sınıfların çok yönle ve çok şiddetli bir saldırısı ile karşı karşıya bulunmaktadır.

"Böyle bir saldırının püskürtülebilmesi, hak ve özgürlüklerin korunabilmesi tüm demokrasiden yana örgüt kişi ve eğilimlerin başta gelen görevidir. Ancak, ülkemizde demokrasi güçleri ve sosyalist hareket dağınıklık içindedir. İşçi sınıfı adına hareket ettiğini iddia eden çok sayıda parti, örgüt ve eğilim bulunmaktadır. Bunlar arasında süregelen tartışma giderek kısırlaşmakta, işçi ve emekçilerin karşı karşıya bulunduğu büyük tehlikelere rağmen bu olumsuzluk aşılamamaktadır.

"İşte böylesine ağır ve çok yönlü sorunların işçi ve emekçiler yararına çözümlenmesinde örgütümüz DİSK'e büyük ve tarihi görevler düşmektedir. DİSK, uğruna nice şehitler verdiğimiz hak ve özgürlüklerimizden ödün vermemek kararındadır. Örgütümüzü ve tüm demokrasi güçlerini hedef alan egemen sınıfların saldırısı karşısında izlenecek mücadele yöntemlerinin belirlenmesi, bu konuda bilinçli temsilcilerimizin görüş ve önerilerinin alınması için DİSK Bölge Temsilciler Meclislerinin toplanması uygun görülmüştür.
DİSK içinde birliği ve örgüt içi disiplini daha yaratıcı bir biçimde pekiştirmek, tüm anti-faşist, anti-emperyalist anti- şövenist güçlerin sürekli ve kalıcı eylem birliğini ve giderek işçi sınıfının siyasal hareketinin birliğinin sağlanması yolunda Bölge Temsilciler Meclisleri önemli bir adım olarak değerlendirilmeli ve bu değerlendirme içinde hazırlanılmalıdır."

"Azgınlaşan faşist teröre, baskıcı yasa değişikliklerine karşı zafer işçi sınıfı ve emekçi halkımızın olacaktır."

DİSK Yürütme Kurulu